

kuchyně připravené samotnými vystavujícími podle receptů sesbíraných v romských osadách. Přítomni byli i zástupci tisku a rozhlasu.

Cílem výstavy bylo prezentovat romskou kulturu bez přikras, ale i bez odsudku a ukázat její specifické hodnoty a tradici, které mohou být pro příslušníky majoritní populace inspirací či obohacením, ale určitě pro ně budou znamenat velký kulturní zážitek. Touto cestou se tak oba autoři snažili přispět k porozumění a zlepšení vzájemných vztahů majoritní populace a romské menšiny nejen v Rokycanech.

Lenka Budilová a Marek Jakoubek

¹ Vybrané texty byly upraveny a publikovány ve Sborníku Muzea Dr. Bohuslava Horáka 2002

Mesa Verde – muzeum pod širým nebem

Mesa Verde je dávno opuštěná indiánská vesnice, která byla vystavěna pod převisy skalních útesů kañonu v jihozápadním Coloradu v USA (dnes National Park Mesa Verde – Colorado). (Pozn. Mesa Verde znamená španělsky „zelený stůl“, což je název inspirovaný zdejšími přírodními útvary – zcela rovná krajina ohraničená strmými skalními stěnami.)

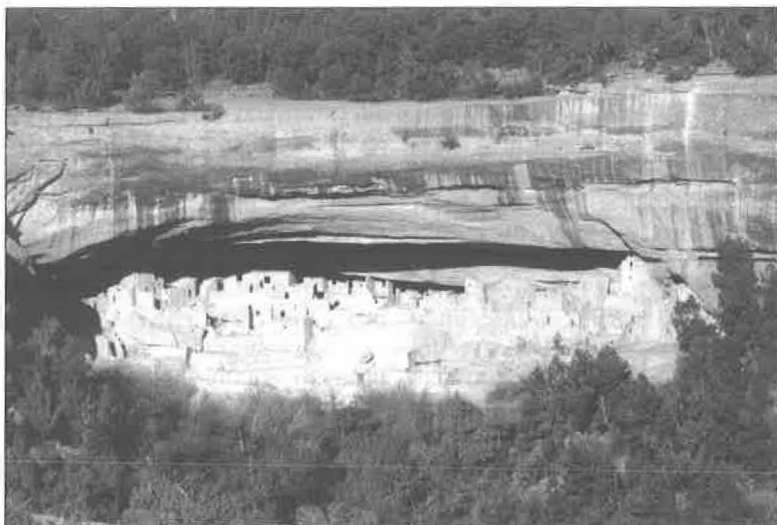
Toto velmi dobře chráněné sídlo vystavěli lidé, kteří se v průběhu mnoha let přeorientovali ze sběračů a lovců migrujících za zvěří na usedlé zemědělce pěstující především kukuřici. Ve výklencích skalních stěn budovali asi od počátku 13. století z kamenů, bahna a dřeva velká společná obydlí, která spojovaly prostorné terasy, sloužící k běžným každodenním činnostem, jako např. mletí kukuřice, hrnčířství, košíkářství, atd.

Tito Indiáni jsou označováni jako

národ Anasazi, což pochází z jazyka Navajo a znamená „Ti původní“, „Starobylí“. Indiáni Anasazi se podle dochovaných archeologických nálezů rozdělují (podle svých hlavních sídel) do tří skupin: Kayenta, Chaco a Mesa Verde, což je jejich největší a nejkrásnější vesnice.

V každodenním životě obyvatel těchto skalních sídel se projevoval výrazný cit pro uměleckou tvorbu. Velkou pozornost věnovali zdobení užitkové keramiky, běžných tkanin a ornamentálně pletených košů. V architektuře vesnice se ve velké míře odrazil bohatý náboženský život těchto Indiánů. Pro své slavnosti a rituály vytvořili podzemní svatyně, zvané „kivas“. Hlavním tématem náboženských obřadů bylo přání dostatečného množství vody, což v této oblasti mohlo zaručit bohatou úrodu. Největší počet obřadních místností byl objeven v Cliff Palace. Dalšími nejvíce zachovanými obydlími jsou Balcony House, Spruce Tree House a Squere Tower House, nad kterými byl na náhorní plošině vybudován systém políček a zavlažovacích kanálů. Přes všechny snahy Indiánů přežít v této vyprahlé a holé krajině byla vesnice kolem 15. století opuštěna a na dlouhou dobu zapomenuta. Tito lidé se pravděpodobně připojili k Indiánům v dnešní Arizoně a Novém Mexiku a dodnes jsou nazýváni Indiáni Pueblo (podle pravoúhlých, společných domů z pískovcových bloků, čítajících dvě nebo tři patra, stavěných již v 8. století).

Pozoruhodné skalní stavby byly objeveny až koncem 19. století a v roce 1906 byla náhorní plošina Mesa Verde, spolu se svými památkami, vyhlášena národním parkem. V současné době se zde kromě dochované indiánské vesnice nachází archeologické muzeum a naučná

stezka „From Pithouse to Pueblo“, dokumentující vývoj výstavby vysokých domů z pískovců.

Lucie Procházková

Národnostní menšiny ve fotografii a dokumentech

3. 12. 2002 – 13. 2. 2003, budova Magistrátu hl. m. Prahy

Výstavu „Národnostní menšiny ve fotografii a dokumentech“ uspořádal Magistrát hl. m. Prahy v rámci „Druhého setkání národnostních menšin“ v Praze. Prezentace fotografií a dokumentů navázala na dvě předešlé (uskutečněné v roce 1998), jejichž záměrem bylo připomenout existenci národnostních menšin na našem území. Cílem pořadatelů všech těchto výstav bylo poukázat na fakt, že národnostní menšiny jsou pro naši společnost obohacujícím prvkem, mohou přinášet ostatním důležité informace o své zemi a kultuře a prostřednictvím umění tak spolupřispívají k rovnoprávnému vztahu mezi lidmi.

Jedním z hlavních organizátorů akcí, které se uskutečnily jako součást multikulturního setkání v Praze, byl PhDr. Jaroslav Balvín, který je koordinátorem Komise RHMP pro oblast národnostních menšin. Je zároveň také autorem řady fotografií, které zachycují atmosféru mezinárodního folklorního festivalu „Praha srdce národů“, momenty z romského festivalu Khamoro a anglické město Birmingham, které představil v multikulturním světle.

Autorem cyklu fotografií o africkém folkloru v Praze je Miroslav Břeský. Svým snímkům dal příznačný název „Africká noc“ a dokumentují kulturní akci Afričanů, která proběhla v roce 2001 v pražském divadle Na Prádle. Na fotografiích jsou představeny tradiční prvky kultury Afriky, jejichž aktéry jsou převážně afričtí studenti, kteří žijí v současné době u nás.

Hana Kubíková svým souborem fotografií „Vietnam 2001“ upozorňuje na kulturní prostředí, ze kterého vzešla